

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2211

Vragen van de leden **De Wit** (SP), **Pechtold** (D66), **Azough** (GroenLinks) en **De Roon** (PVV) aan de minister van Justitie over *Lucia de B.* (Ingezonden 1 april 2008)

1

Bent u op de hoogte van de uitspraak van de Voorzitter van de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming op 19 maart 2008, en in samenhang daarmee de uitspraak van de directeur van de Penitentiaire Inrichtingen Utrecht op 4 maart 2008, op grond waarvan het televisieprogramma Nova geen toestemming krijgt voor het maken van een interview met L. de B.?¹

2

Herinnert u zich de antwoorden op de Kamervragen d.d. 11 december 2007 waarin u zegt dat er voor L. de B. geen spreekverbod geldt?²

3

Vindt u het juist dat bij de afweging of toestemming zal worden verleend voor een interview doorslaggevend is dat bij de nabestaanden elke confrontatie met de zaak en L. de B. heftige emoties oproept? Zo ja, waarom?

4

Moet niet veeleer bij deze afweging aangesloten worden bij de gronden

genoemd in artikel 40, eerste lid, van de Penitentiaire Beginselenwet?

5

Is het niet vooral door het onderzoek door de Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken (CEAS), dat deze zaak in de publiciteit is gekomen (en nog steeds komt) en voorwerp van publieke discussie is geworden, en het dus onvermijdelijk is dat telkens de nabestaanden met deze zaak worden geconfronteerd?

6

Is het dan nog wel juist te beweren dat een interview met L. de B. heftige emoties zal oproepen en voorts ongewenst is, nu er een mogelijke vordering tot herziening gedaan zal worden en het van groot belang wordt geacht dat er geen publieke discussie plaatsvindt over voortgang en resultaten van dat onderzoek, nu alles in deze zaak volledig openbaar is?

7

Hoe beoordeelt u in dit verband het radio- en tv-optreden van de heer E. L. op dinsdag 18 maart 2008 naar aanleiding van de uitspraak van de Hoge Raad over het herzieningsverzoek in de Deventer moordzaak?³ En hoe beoordeelt u het optreden in Nova van mevrouw I. P. op woensdag 19 maart 2008?⁴ Vindt u die optredens eveneens onwenselijk vanuit het oogpunt van de belangen

van de nabestaanden? Zo ja, waarom? Zo neen, waarom dan niet?

8

Behoort het niet tot de burgerrechten van een verdachte dat deze zich moet kunnen verweren in een publieke discussie over zijn eigen zaak? Zo neen, waarom niet?

9

Bent u bereid in overleg met de directeur voornoemd te komen tot een heroverweging van diens beslissing d.d. 4 maart 2008? Zo neen, waarom niet?

¹ Uitspraak en beslissing beiden ter griffie van de Tweede Kamer overgelegd.

² Aanhangsel handelingen, nr. 878, vergaderjaar 2007–2008.

³ NOS Journaal d.d. 18 maart 2008.

⁴ Nova, d.d. 19 maart 2008.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Albayrak** (Justitie), mede namens de minister van Justitie. (Ontvangen 29 april 2008), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 2099, vergaderjaar 2007–2008

1

Ik ben op de hoogte van de uitspraak van de voorzitter van de beroepscommissie van de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming van 19 maart 2008 en van de beslissing van de

directeur van de penitentiaire inrichtingen Utrecht van 4 maart 2008.

2
Ja.

3
Ja. De afweging om een gedetineerde al dan niet toestemming te verlenen voor een interview vindt plaats met inachtneming van alle daarbij geldende belangen; zowel die van betrokkene als de belangen zoals genoemd in artikel 40, eerste lid, van de Penitentiaire beginselenwet. Zoals de memorie van toelichting bij dit artikel aangeeft, rechtvaardigen de mogelijk ingrijpende publicitaire gevolgen van contacten tussen een gedetineerde en de media dat bij de afweging om al dan niet toestemming te verlenen, het desbetreffende recht van de gedetineerde niet voorop staat. De verantwoordelijkheid van de directeur van de penitentiaire inrichting strekt zich daarbij uitdrukkelijk uit tot de bescherming van slachtoffers en andere bij misdrijven betrokkenen, zo meldt de memorie van toelichting expliciet. Binnen dit kader heeft de directeur zijn beslissing genomen.

4
Zoals in het antwoord op vraag 3 is aangegeven, vindt de afweging of aan een gedetineerde toestemming wordt verleend voor contacten met de media altijd plaats binnen het kader van artikel 40 van de Penitentiaire beginselenwet.

5 en 6
Het onderzoek van de Commissie Evaluatie Afgesloten Strafzaken en het nader onderzoek van de advocaat-generaal bij de Hoger Raad genereren vanzelfsprekend publiciteit. Het is onvermijdelijk dat als gevolg hiervan nabestaanden met deze zaak worden geconfronteerd. Dit ontslaat de directeur van de penitentiaire inrichting vanzelfsprekend niet van zijn wettelijke verantwoordelijkheid om een eigen afweging te maken inzake eventuele mediacontacten van Lucia de B. Zie overigens het antwoord op vraag 3.

7
Sinds 14 december 2007 verblijft de heer L. in het kader van zijn resocialisatie in een zeer beperkt beveiligde inrichting. Bij plaatsing in deze inrichting is als voorwaarde opgenomen dat hij zich gedurende

het verblijf daar onthoudt van enig commentaar in de media. Op 18 maart jl. is betrokkene (in overeenstemming met artikel 26, vierde lid, van de Penitentiaire beginselenwet) in de gelegenheid gesteld de uitspraak van de Hoge Raad bij te wonen, waarbij het contact met de media heeft plaatsgevonden. Uit de verklaring van betrokkene bleek dat het niet zijn bedoeling was de media op te zoeken, maar dat de media hem hebben opgezocht en dat hij werd overvallen door de situatie. Mevrouw I.P. was ten tijde van haar aanwezigheid in Nova niet meer gedetineerd en viel dus niet onder de verantwoordelijkheid het ministerie van Justitie. Het is niet aan mij om een uitspraak te doen over haar televisieoptreden.

8
De wet stelt grenzen aan de vrijheid van meningsuiting. Deze grenzen worden overschreden wanneer de rechten en vrijheden van anderen of bepaalde publieke belangen, zoals de openbare orde en veiligheid en het voorkomen of opsporen van strafbare feiten, geschaad kunnen worden. Indien iemand verdacht is van een strafbaar feit, vindt verweer tegen die verdenking primair plaats bij gelegenheid van de behandeling van de strafzaak ter zitting. Wanneer iemand in een penitentiaire inrichting is gedetineerd, gelden voor contacten met de buitenwereld de beperkingen zoals beschreven in de Penitentiaire beginselenwet. Deze beperkingen zijn waar het gaat om contacten met de media in een andere context geplaatst en verdergaand dan de beperkingen die gelden voor reguliere contacten met de buitenwereld; zoals ik in het antwoord op vraag 3 al heb aangegeven geeft de memorie van toelichting bij artikel 40, eerste lid van de Penitentiaire beginselenwet aan dat de mogelijk ingrijpende publicitaire gevolgen van contacten tussen een gedetineerde en de media rechtvaardigen dat bij de afweging om al dan niet toestemming te verlenen, het desbetreffende recht van de gedetineerde niet voorop staat. Voorzover een gedetineerde zich wil verweren in een publieke discussie kan dat vanzelfsprekend ook door middel van diens advocaat.

9
Bij brief van 2 april 2008 (5538809/08/DSP) hebben de minister van Justitie en ik uw Kamer geïnformeerd over ons besluit om Lucia de B. met ingang van 2 april 2008 ambtshalve strafonderbreking te verlenen voor een periode van 3 maanden. Een eventuele heroverweging van de beslissing van de directeur is daarmee niet meer opportuun.